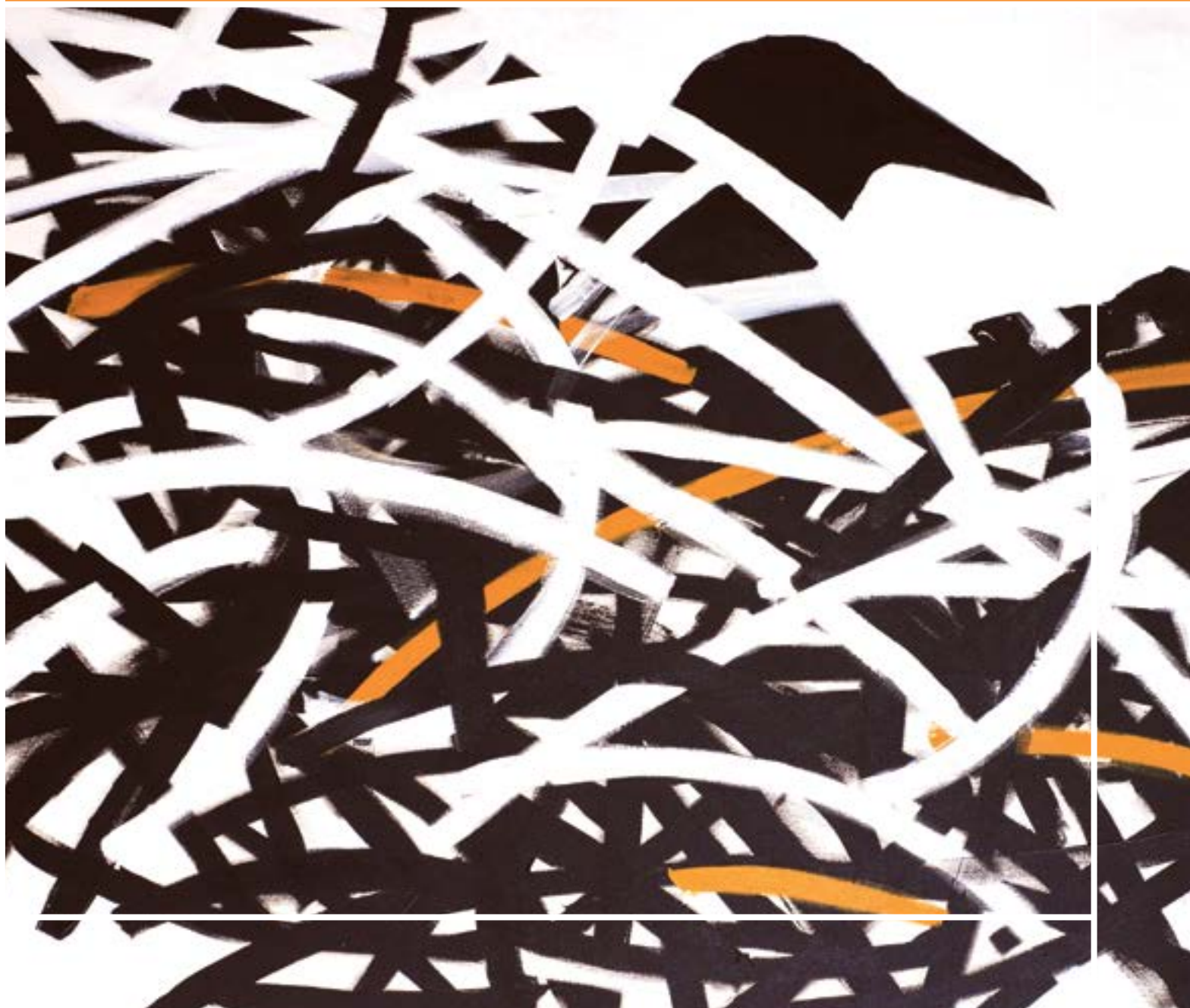

SZLAKIEM DOLINY WISŁY

WYSTAWY POPLENEROWE

GALERIA BRAMA BIELAŃSKA

SZLAKIEM DOLINY WISŁY

30 MUZEUM
LAT NIEPODLEGŁOŚCI

 MAZOWSZE.
serce Polski

Plener malarski „Szlakiem doliny Wisły”,

Stężycza, woj. lubelskie

(17 maja – 4 lipca 2019)

Komisarz artystyczny pleneru

Bogusław Luszyk

Spotkania artystyczne z uczniami

Szkoły Podstawowej im. Marii Konopnickiej w Stężyczy

Opiekunowie: **Beata Głodek i Antoni Gula**

Organizatorzy pleneru:

Doroła i Stanisław Kolbuszowie,

Jarosław Ptaszek (JMP Flowers),

Stowarzyszenie Przyjaciół Stężyczy,

Urząd Gminy Stężycza

**S Z Ł A K I E M
D O L I N Y W I S Ł Y
WYSTAWY POPLENEROWE**

Informator pod redakcją
Tadeusza Skoczka

Warszawa 2020

SZLAKIEM DOLINY WISŁY.

Wystawy poplenerowe

Ośrodek rekreacyjno-wypoczynkowy „Wyspa Wisła” w Stężycy
(4 – 9 lipca 2019)

Kuratorzy: **Natalia Jarząbkowska, Stanisław Kolbusz, Bogusław Lustyk**

Muzeum Mazowieckie w Płocku
(13 lutego – 30 lipca 2020)

Kuratorzy: **Natalia Jarząbkowska, Bogusław Lustyk, Leonard Sobieraj**

Galeria Brama Bielańska Cytadeli Warszawskiej
(7 października – 15 listopada 2020)

Kuratorzy: **Natalia Roszkowska, Bogusław Lustyk, Jan Engelgard**

ISBN 978-83-66640-14-6

Wydawnictwo Naukowe Muzeum Niepodległości

Identyfikator wydawnictwa 42 700

X Pawilon Cytadeli Warszawskiej

01-532 Warszawa; ul. Skazańców 25

historia@muzeumniepodleglosci.art.pl

SPIS TREŚCI

- s. 6 Tadeusz Skoczek, Leonard Sobieraj • **Plenery „Szlakiem Doliny Wisły”**
- s. 12 Bogusław Lustyk • **Stężycza. Szkice plenerowe**
- s. 22 Jan Brodziak • **Mazowieckie smutki**
- s. 30 Majid Jammoul • **Anatomia pejzażu • Afirmacja życia**
- s. 38 Malina Kokoszczyńska • **Misteria**
- s. 44 Iwona Kulągowska • **Dotykanie Natury**
- s. 52 Bogusław Lustyk • **Inne kolory koni**
- s. 60 Magda Maciaszek • **Ulotność**
- s. 68 Iwona Ostrowska • **Ptaki polskie**
- s. 76 Dotychczasowe wystawy w Galerii Brama Bielańska

PLENERY „SZLAKIEM DOLINY WISŁY”

Wisła, ta najbardziej polska z polskich rzek była niemyim uczestnikiem i świadkiem naszej historii. Prowadząc swe wody przez piękne polskie ziemie pełniła przez wieki rolę głównego szlaku żeglugowego, którym spławiano produkty rolne z głębi Rzeczypospolitej do portu w Gdańsku, a stamtąd w szeroki świat. To była droga do tworzenia się fortun polskiej magnaterii i szlachty. Wzdłuż Wisły

powstawały i rozwijały się miasta, prężne ośrodki handlu. Jako naturalna przeszkoda terenowa stanowiła ważny element strategiczny i z tego powodu była uwzględniana w planach wojskowych. To nad Wisłą rozgrywały się potyczki i wielkie bitwy, w których zastąpili wodzowie i żołnierze. Była Wisła świadkiem triumfów i klęsk, słuchała pieśni zwycięstwa i opłakiwała porażki.

Wody Wisły odbijały piękno krajobrazu i uroki przyrody. Śpiewały pieśni o bohaterstwie narodu polskiego. Wisłą płynęła trumna z prochami Słowackiego i z relikwiami świętego Stanisława Kostki. Miała rzeka swój udział w wydarzeniach historycznych ważnych dla państwa i narodu polskiego. O tym Muzeum Niepodległości przypominało w roku 2017, który został ogłoszony Rokiem Wisły. „Diagnoza turystycznego wykorzystania potencjału rzeki Wisły na odcinku mazowieckim”, oficjalny dokument przyjęty przez Samorząd Województwa Mazowieckiego, definiuje jasno możliwości jakie jeszcze tkwią w (i wokół) królowej polskich rzek.

O tej królowej polskich rzek pamiętamy niezmiennie. Patrząc na mapę

współczesnej Polski, z sentymentem przywołujemy znane i drogie sercu panoramy nadwiślańskich miast, przypominamy sylwetki bohaterów wpisanych w wydarzenia, które rozgrywały się nad Wisłą. To jest zgodne z misją Muzeum Mazowieckiego w Płocku oraz Muzeum Niepodległości w Warszawie. Głównym celem tych instytucji kultury samorządu województwa mazowieckiego jest dokumentowanie i popularyzowanie wiedzy historycznej o dziejach Polski od czasów rozbiorowych do współczesności, ze szczególnym uwzględnieniem działalności niepodległościowej oraz państwowotwórczej, a także procesów związanych z kształtowaniem się tożsamości narodowej i regionalnej na tle zmian politycznych,

cywilizacyjnych, społeczno-kulturowych, gospodarczych i światopoglądowych. Realizując to postannictwo muzea nasze podejmują szereg różnych działań wystawienniczych, naukowych, popularyzatorskich i wydawniczych.

Nie ograniczamy się jednak wyłącznie do przeszłości, staramy się otwierać też na teraźniejszość, a temu służy popieranie twórców, którzy zajmują się malarstwem historycznym. Z tego powodu Muzeum Niepodległości nie tylko wspiera artystów, ale także tworzy Galerię Malarstwa Historycznego. Muzeum Mazowieckie w Płocku gromadzi zbiory związane z secesją, ale też z kulturą Żydów płockich oraz z etnografią tych ziem.

Stając się współorganizatorami i patronami pleneru „Szlakiem Doliny Wisły”, dajemy dowód nowatorskiego podejścia do zagadnień historycznych i propagowania różnorodnych inicjatyw mających na celu budowanie świadomości historycznej społeczeństwa żyjącego w kraju nad Wisłą.

Prezentowaliśmy już efekty pleneru z 2019 roku w Płocku. Czytaliśmy na muzealnej stronie internetowej:

„Wystawa *Szlakiem doliny Wisły. Inspiracje poplenerowe*, to efekt pleneru malarskiego, jaki latem ubiegłego roku zorganizowało Muzeum Mazowieckie w Płocku oraz Muzeum Niepodległości. Artystyczne spotkanie

odbyło się w Stężycy, malowniczej miejscowości położonej w województwie lubelskim. Było pierwszym z całego cyklu plenerów zatytułowanych „Szlakiem doliny Wisły”. Kolejne zaplanowane są w Maciejowicach, Górze Kalwarii, Warszawie, Czerwińsku, Wyszogrodzie i w Płocku. Ich wspólny cel to chwalebnie piękna nadwiślańskiego krajobrazu, utrwalenie dziedzictwa rzeki Wisły – przyrodniczego, historycznego, architektonicznego. Wielkim finałem „Szlakiem doliny Wisły” będzie wystawa zbiorcza i album promujący królową polskich rzek. Przed nami tymczasem wystawa prezentująca efekt pleneru w Stężycy, pierwszego z całego cyklu. Swoje prace w Muzeum Mazowieckim w Płocku

pokażą jego uczestnicy, cenieni artyści – Bogusław Lustyk (komisarz pleneru), Magda Maciaszek, Iwona Ostrowska, Majid Jammoul, Iwona Kulągowska, Malina Kokoszczyńska i Jan Brodziak. W sali wystaw czasowych przy Tumskiej 8 obejrzymy ich płótna powstałe w Stężycy, jak i te, które namalowali pod wpływem inspiracji nadwiślańską przyrodą i krajobrazem.”

Poza krótkim okresem przestoju Galeria Brama Bielańska działa. Po wystawie zbiorowej *Dziedzictwo pokoleń dla przyszłości* zorganizowanej w ramach „Galerii Malarstwa Historycznego Muzeum Niepodległości” (23 stycznia – 16 lutego 2020) oraz *Jan III Sobieski – król, wódz,*

polityk przygotowanej jako realizacja stałej współpracy z Towarzystwem Raperswilem (15 lutego – 15 marca 2020) nastąpiła przerwa do czerwca 2020 roku. Kolejna wystawa *Kłamstwo – wirus cywilizacji* (3 czerwca – 18 sierpnia 2020) zorganizowana według pomysłu prof. Tadeusza Zielińskiego, wspólnie z Fundacją UKSW, zbiegiem okoliczności stała się trafna i aktualna, przynosząc niezwykle zainteresowanie. Dużą frekwencją cieszyła się wystawa *Tak niewielu w heroicznej obronie nieba nad Anglią. Polacy w powietrznej kampanii 1940 roku* (27 sierpnia – 27 września 2020). Była to już 54

Mgr Leonard Sobieraj

Dyrektor Muzeum Mazowieckiego

ekspozycja przygotowana przez kuratorkę galerii Natalię Roszkowską (pierwsza wystawa otworzona została 17 września 2011 roku). Otwierana właśnie w Bramie Bielańskiej wystawa jest zakończeniem pierwszej odsłony wspólnego projektu. Plener odbywał się w Stężycy (w 2019 roku), kolejne planowaliśmy zorganizować w Maciejowicach, Górze Kalwarii, Warszawie, Czerwińsku, Wyszogrodzie oraz Płocku i w Skansenie Osadnictwa Nadwiślańskiego w Wiączeminie. Pandemia zmieniła te plany. Jednak wspólne ustalenia i dżentelmeńskie porozumienie obu instytucji jest wciąż aktualne.

dr Tadeusz Skoczek

Dyrektor Muzeum Niepodległości

JAK TO NA MAZOWSZU

Po szerokim polu modra Wisła płynie,
Pochylone chaty drzemią na dolinie,
Nad wodą zgarbiony stary dąb żylasty,
Kędy bielą płótna wesole niewiasty.
Po łące bociany stąpają powolne,
W owsach jednostajnie brzęczą świerszcze polne,
A z borów cienistych leśnej okolicy
Rozwiewa się wonność sosnowej żywicy.
Po niebie obłoki jak bieluchne runo,
Słoneczkiem przeciekło, pod błękitem suną.
(...)

Teofil Lenartowicz

STĘŻYCA • SZKICE PLENEROWE

Wisła – rzeka mojego dzieciństwa, wspomnienie beztroskich lat, które powracają w chwilach zadumy nad czasem, który już nie wróci. Wspomnienia te są jak skarby ukryte w mojej duszy. Łowienie ryb, zbieranie muszelek, pławienie koni, mgły nad łąkami, noce w szałasie na wydmie...

I wszędzie wierzby, wierzby, jak dorodne wiejskie baby, które rozbudzały dziecięcą wyobraźnię... Przyjechaliśmy zatopić się w ten krajobraz, odnaleźć dzieciństwo, czerpać inspirację do swoich obrazów i zostawić na płótnie ślad tych czarujących miejsc .

Bogusław Luszyk

Majid Jammoul • **Stężyca** • akryl na płótnie
Muzeum Mazowieckie w Płocku • nr inw. MMP/S/27280

Magda Maciaszek • **Kościół św. Marcina** • akryl na płótnie • 60 x 80 cm
Muzeum Niepodległości w Warszawie • nr. inw. M.795

Magda Maciaszek • **Kościół Przemienienia Pańskiego** • akryl na płótnie • 60 x 80 cm

Malina Kokoszcyńska • **Rozlewiska I** • akryl na płótnie • 60 x 90 cm

Malina Kokoszczyńska • **Rozlewisko Wisły w Stężycy** • akryl na płótnie • 60 x 90 cm
Muzeum Mazowieckie w Płocku • nr inw. MMP/S/27283

Iwona Ostrowska • **Ptaki** • akryl, płótno • 80 x 60 cm
Muzeum Niepodległości w Warszawie • nr inw. M.796

Jan Brodziak • **Stężyca. Kościół** • olej na płótnie • 60 x 80 cm
Muzeum Mazowieckie w Płocku • nr inw. MMP/S/27282

Bogusław Lustyk • **bez tytułu** • akryl na płótnie • 100 x 80 cm

Iwona Kulągowska • **Podwórko** • akryl na płótnie • 60 x 80 cm
Muzeum Niepodległości w Warszawie • nr inw. M.794

JAN BRODZIAK

• MAZOWIECKIE SMUTKI

Polski artysta malarz i grafik, zamieszkały w Warszawie. W 1975 roku uzyskał dyplom na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Malarstwa w pracowni profesora Tadeusza Dominika (1928-2014). Dodatkowo uzyskał specjalizację z tkanki artystycznej w pracowni profesora Wojciecha Sadley'a.

Zdobył nagrodę w konkursie na rozwiązanie architektoniczno-rzeźbiarskie kwatery powstańczej Zgrupowania AK „Żywiciel”

na Cmentarzu Wojskowym na warszawskich Powązkach, jako autor projektu pomnika, który następnie został zrealizowany w ramach większego założenia opracowanego w zespole pod kierunkiem arch. Czesława Bieleckiego. Zdobył pierwszą nagrodę i wyróżnienia w konkursie malarskim „Jesień Cztery Pory Roku” w Szczecinku oraz nagrodę w konkursie im. Bolesława Biegasa. Ma w swoim dorobku projekty i realizacje form

przestrzennych i grafiki użytkowej. W latach 80. Ubiegłego wieku pełnił funkcję naczelnego plastyka Biłgoraja. Od 2001 roku zajmuje się wyłącznie malarstwem, który traktuje jako „metajęzyk w wyrażaniu relacji natura – człowiek – cywilizacja”. Uczestniczył w wielu wystawach krajowych i zagranicznych (m.in. Paryż, Londyn, Werona, Mediolan). Jego prace znajdują się w prywatnych zbiorach na całym świecie. Jest czynnym członkiem ZPAP i Grupy Twórczej „Symfonia”. W 2018 roku otrzymał odznakę honorową MKiDN „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Twórczość Jana Brodziaka nie poddaje się łatwym analizom, bowiem opowiada na jej językiem wrażeń, a te bywają trudne do zwerbalizowania. – Nie wymyślam tego, co tworzę, ale zdaję się na intuicję

– wyznaje twórca. – Mam potrzebę działania, w taki a nie inny sposób, więc siadam do sztalug, i „to” coś ze mnie spływa. Sprawia mi to ogromną frajdę, ale i bywa pewnego rodzaju antidotum na rzeczywistość, w jakiej żyję. Moja twórczość jest tworzona i odbierana za pomocą zmysłów, a nie rozumu. Nie umiem o tym mówić – dodaje na koniec.

Na jego obrazach dominują wszelkie odcienie szarości. To pierwsze wrażenie, bowiem płótno nie od razu ujawnia swój sekret. Trzeba umieć się przed nim zatrzymać i wyciszyć na chwilę. Wtedy wyłania się to, co istotne: niuanse faktur, kształtów i kolorów. – Na pierwszy rzut oka maluję tylko szarości – mówi Jan Brodziak. – To są kolory bliskie natury, bo tak naprawdę nie ma w niej barw, jakie pojawiają się w reklamach i ilustrowanych magazynach.

Rzeczywistość trzeba umieć kontemplanować, żeby nawiązać z nią prawdziwą i głęboką więź. Komunikat tkwi gdzieś wewnątrz, trzeba go tylko umieć odnaleźć. I wtedy przychodzi spełnienie, jeśli przychodzi...

– Mam wrażenie, że maluję wciąż ten sam obraz, bo przestrzeń na płótnie nie jest dla mnie zamknięta raz na zawsze – mówi artysta. Cały czas coś dodaję do tego pierwszego obrazu, jaki zacząłem malować w czasie studiów. Powodem tego, że coś powstaje jest jakiś impuls: rzeczywistość przeżywana i oglądana, czasy, w jakich było dane nam żyć, miłości i spotkania z ludźmi, żeby wymienić te najważniejsze. To świadomość przeżywania tego wszystkiego.

Malarstwo Jana Brodziaka to malarstwo wielowymiarowe i ponadwymiarowe, ontologiczne, łączące wrażliwość z poznaniem bytu. Aby oddać byt w obrazie, trzeba panować nad formą. Formy muszą sobie odpowiadać i opowiadać, rozmawiać ze sobą jak w dyptykach i poliptykach autorstwa Jana Brodziaka. Ale samo opowiadanie nie wystarczy, zwłaszcza, gdy jest cisza. Z ciszy płynie nauka. Sposobem jej przekazania znówu jest cisza, barwa wyciszona. Przekaz artysty jest tutaj przekazem szczególnej wrażliwości. Jan Brodziak próbuje niejako odwrócić uwagę od krzyku jego płócien. Skierować ją na ciszę, aby w ciszy się ukryć... (Agnieszka Syska, recenzja z katalogu „Lutostawski źródło inspiracji”).

Dukt • olej na płótnie • 82 x 100 cm

Taniec traw • technika własna na płótnie • 80 x 100 cm

Rytm przedmieścia • technika własna na płótnie • 81 x 100 cm

Jakby horyzont • olej na płótnie • 80 x 100 cm

Ekran natury • technika własna na płótnie • 89 x 115,5 cm

MAJID JAMMOUL

- ANATOMIA PEJZAŻU
- AFIRMACJA ŻYCIA

Urodzony w 1948 roku w Syrii

- 1969–1975: Dyplom z wyróżnieniem w dziedzinie rzeźby, Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie pod kierunkiem profesorów, T. Łodziński, O. Hansena oraz Z. Demkowskiej;
- 1987: Stypendium D.A.A.D. (Wymiana akademicka) w Niemczech – Berlin;
- 1975–1981: Wykładowca w Departamencie Rzeźby na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu w Damaszku;
- 1981–1991: Dyrektor Centrum Sztuk Plastycznych w Damaszku;
- Laureat wielu nagród i wyróżnień w dziedzinie rzeźby m.in. I nagroda za projekt monumentalnej płaskorzeźby Najha (1977) , II nagroda za projekt Pomnika Nieznanego Żołnierza w Damaszku (1980), I nagroda za projekt Pomnika Poległych w Jaramanie (1986);
- 1975: Indywidualna wystawa w Klubie EMPIK Nowy Świat w Warszawie;

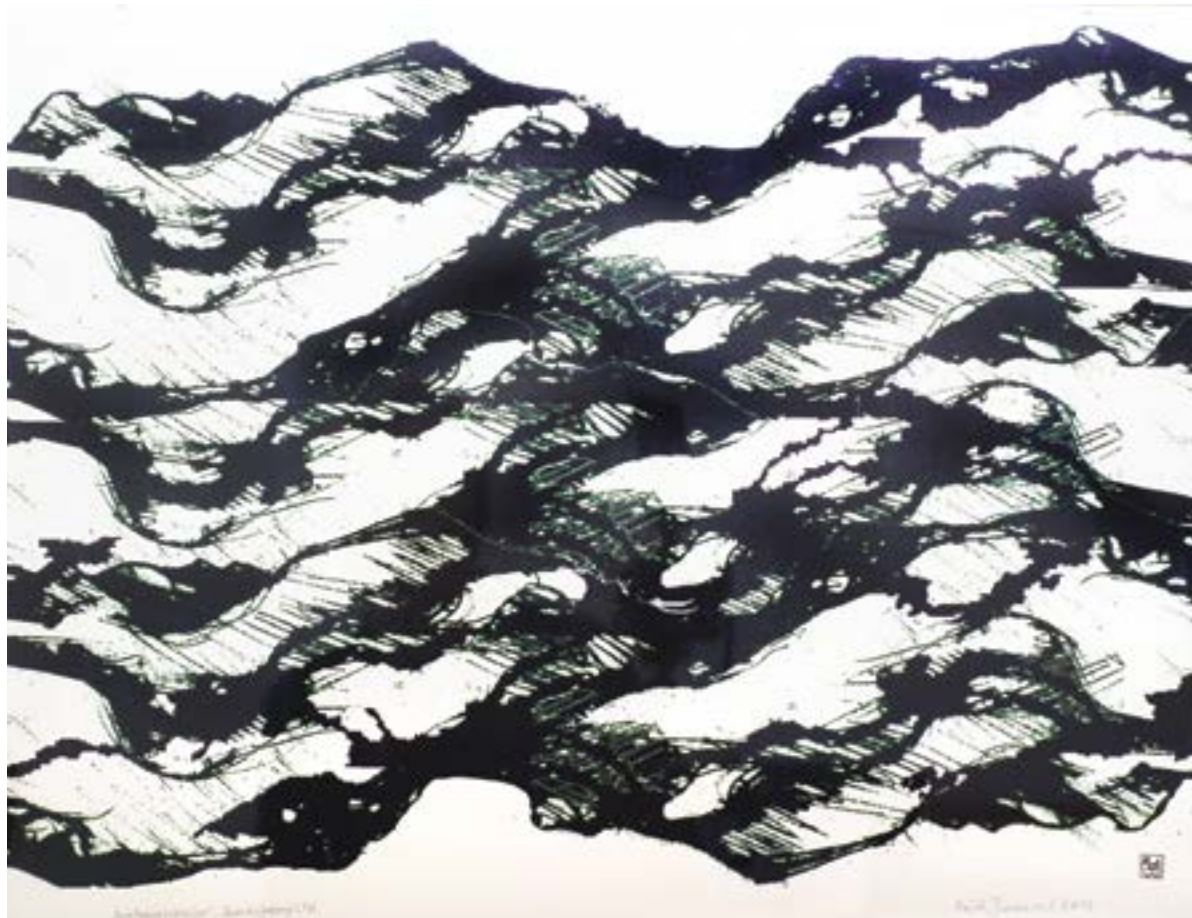
- 1975–2003; Udział we wielu wystawach współczesnej sztuki w Syrii i za granicą;
- W latach 2005–2020: Uczestniczył w wielu wystawach rzeźby współczesnej w Polsce i za granicą m.in. „Uczta u mistrzów” – 2012 Kraków; „Linia Życia” Galeria Miejska – 2014 Łódź; „Between Space and Illusion” – 2014 Katar; „Dialogi – Warszawa Stacja Sztuki” – 2016; „Kod Genetyczny ” – 2017; Ogród Botaniczny – Warszawa; Wystawa Międzynarodowej Federacji Medalierów-2016; Gandawa, Belgia; 2018 Ottawa; XIII i XVI Biennale Sztuki w Ostrowcu – 2017,2019; „I Przegląd Sztuki Medalierskiej PSSM”, Częstochowa – 2017; „ Warsaw By Art.”– Warszawa 2019; „Szlakiem doliny Wisły” – 2020 Wystawa poplenerowa, Muzeum Mazowieckie w Płocku oraz Galeria Brama Bielańska.
- Retrospektywna wystawa – wspólnie z Anną Wątróbską – Wdowiarską – „PRZESTRZEŃ I JEJ ILUZJA,, – 2018 Galeria DAP OW ZPAP Warszawa;
- Retrospektywna wystawa „MOJA PRZESTRZEŃ”, Galeria PROM Kultury Saska Kępa – 2019 Warszawa .
- Udział w międzynarodowych Biennale i Sympozjach, realizacje wielu rzeźb plenerowych w Syrii, Polsce i w innych krajach.
- Prace rzeźbiarskie w zbiorach: Staatliche Kunstsammlungen Dresden, British Museum w Londynie, Muzeum Narodowe w Damaszku, Muzeum Sztuki Współczesnej w Damaszku, Muzeum Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Muzeum Historycznego Miasta Warszawy, Muzeum Medalierstwa w Kremnicy w Słowacji oraz w zbiorach prywatnych.

Góra i dolina z cyklu **Anatomia Pejzażu** • druk cyfrowy UV • 70 x 50 cm

Wzgórze I z cyklu **Anatomia Pejzażu** • druk cyfrowy UV • 70 x 50 cm

Wzgórze III z cyklu **Anatomia Pejzażu** • druk cyfrowy UV • 70 x 50 cm

Wzgórze II z cyklu **Anatomia Pejzażu** • druk cyfrowy UV • 70 x 50 cm

Jezioro łabędzie • żywica • 56 x 98 x 34 cm

Bryza • marmur biała marianna, granit • 87 x 26 x 52cm

MALINA KOKOSZCZYŃSKA

• MISTERIA

Malarka, rzeźbiarka, akwarelistka, zajmuje się też grafiką użytkową.

Ukończyła wydział malarstwa na Europejskiej Akademii Sztuk (2010) pod okiem profesora Antoniego Fałata. Studiowała też wcześniej czerpiąc wiedzę i umiejętności od profesora Franciszka Starowiejskiego (1930–2009) i profesora Wiktora Zina (1925–2007).

Pracę magisterską pt. „Poszukiwanie – Odnalezienie” obroniła w pracowni

profesor Barbary Szubińskiej, aneks ze sztuki użytkowej pt. „Rzeźba we wnętrzach” u profesora Wojciecha Plewako, a pracę teoretyczną z historii sztuki pt. „O odbiorze malarstwa” u profesor Izabeli Galickiej (1931–2019).

Twórczość artystyczną Maliny Kokoszczyńskiej można odbierać na wielu płaszczyznach. Artystka maluje, rzeźbi, tworzy grafiki warsztatowe. W malarstwie posługuje się różnorodnymi technikami,

począwszy od akwareli, suchych pasteli, poprzez akryl, olej i techniki mieszane, po monochromatyczne eksperymenty z tuszem i akrylem. W grafice warsztatowej wykorzystuje suchą igłę, akwatintę i akwafortę oraz monotypię. Rzeźba to przede wszystkim brąz w technice traconego wosku oraz ceramika. Istnieje w niej stała potrzeba ciągłego doskonalenia warsztatu, co sprawia, że w sposób kreatywny pojawiają się nowe dzieła, urozmaicone poprzez mieszanie technik i poszukiwanie nowych środków wyrazu. W jej twórczości znajdziemy nie tylko delikatne akwarele i nostalgiczne pastele, ale również obrazy o grubej strukturze, z oryginalną fakturą, stanowiące efekt jej ostatnich malarskich poszukiwań. Inspiracją dla artystki jest pejzaż, bogactwo natury, ludzie i ich

egzystencjalne pytania pozostające często bez odpowiedzi. Tematy te stały się inspiracją do kilku cykli malarskich w technice akrylu, gdzie wyraźnie wyczuwana jest ulotność życia i poszukiwanie jego wielowymiarowości.

Jej potrzeba rozwoju i odnalezienia siebie w tym ziemskim materialnym świecie, daje jej motywację do powolnego przechodzenia z akademickiej figuracji do duchowej abstrakcji i emocjonalnej ekspresji. Maluje bardziej „powidoki” aniżeli pejzaże. W jej obrazach wyczuwa się energię szybkiego nakładania kolorów, zatracania ich intensywności, tworzenia zestawień kolorystycznych ukazujących przestrzeń i światło. Czasem wystarcza jej kilka plam by przekazać obraz zastygły w sercu i pełen zagadkowych postaci.

Oto kilka przykładów:

- 2010 – Syria, Damaszek, Polish Contemporary Art, Ministry of Culture;
- 2011 – Kuba, Havana, Ambasada Polska;
- 2011 – Hiszpania, Oviedo, I Biennale Pastelistów ASPAS;
- 2012 – Francja, Miluza, Targi Sztuki;
- 2013 – Francja, Turkheim, Wystawa Sztuka Polska w Alzacji;
- 2013 – Irlandia, THE HuntMuseum Limerick, Polish Art Festival;
- 2013 – Hiszpania, Oviedo, II Biennale Pastelistów ASPAS;
- 2013 – Litwa, Wilno, Dom Polski;
- 2014 – Portugalia, Braga, MuseuNueira da Silva – Młoda Sztuka Polska;
- 2014 – Hiszpania, Colonge, Girona, Międzynarodowy Konkurs Malarski;
- 2015 – Mongolia, Ułan Bator, Mongolian Art Galleria;
- 2017 – Hiszpania, Gran Canaria, Maspalomas, Santa Clara Galerie;
- Poza wystawami zagranicznymi uczestniczyła w wielu wystawach w Polsce, m.in. w Związku Artystów Plastyków w Warszawie
- 2013 DAP1 – II Festiwal Sztuki;
- 2014 DAB2 Wystawa pt. „Warszawa”;
- 2015 DAB1 „Ślady” działając w grupie „Młodzi sztuką”.
- Wystawiała w Warszawskich i podwarszawskich Domach Kultury, w Galerii 8+ w Warszawie,
- w Domu Sztuki i Tańca KokkoArt w Łomiankach, w Muzeum Mazowieckim w Plocku, Galerii Brama Bielańska a także w wystawach poplenerowych m.in w Domu Plenerowym ASP w Dłużewie, w Nieszawie, Stężycy.

Razem • akryl na płótnie • 100 x 70 cm

Pozostawiając przeszłość • akryl na płótnie • 80 x 80 cm

Samotni razem • akryl na płótnie • 80 x 80 cm

IWONA KULĄGOWSKA

• DOTYKANIE NATURY

Jest malarką, pastelistką, rzeźbiarką. Uprawia sztukę fotografii, zajmuje się ceramiką artystyczną, tworzy freski, nieobca jest jej sztuka użytkowa. Ukończyła warszawską SGGW. Następnie Europejską Akademię Sztuk, Wydział Malarstwa, dyplom z zakresu malarstwa sztalugowego i rysunku u profesora Wiesława Garbolińskiego (1927–2014) oraz z sztuki użytkowej i profesora Wojciecha Plewako (1946–2016). Ukończyła też Akademię

Sztuk Pięknych w Warszawie, na Wydziale Rzeźby, broniąc dyplom u profesora Antoniego Pastwy. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Stowarzyszenia Pastelistów Polskich. Aktywnie współpracuje z Grupą „W stronę designu”.

Zorganizowała wiele wystaw indywidualnych z różnych dziedzin. Bierze udział w plenerach oraz wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Jej prace znajdują się w galeriach i zbiorach muzealnych: Galeria Rzeźby w Orońsku, Muzeum Regionalne Bon Tajer we Włoszech, Museo de La Basílica de Guadalupe w Meksyku („Ostatnia Wieczerza”) – wybrany jako obraz miesiąca kwietnia 2012); Ambasadzie Polski w Hawanie, Muzeum Narodowe w Erewanie w Armenii; rzeźba ogrodowa w Międzynarodowym Parku Rzeźby w Pabianicach oraz freski we Włoszech, Meksyku, Łęczycy, Mariampolu.

Pracuje w różnym tworzywie, zarówno na płaszczyźnie, jak i przestrzeni,

w różnych technikach artystycznych. Tworzy prace z pogranicza figuralności i abstrakcji. Twierdzi, że motorem twórczego działania i inspiracją może być „nagła myśl”, „piękno i brzydota” napotkanych rzeczy, codzienne życie a przede wszystkim „natura”. Często nagle zauważony fragment natury, jej kolor, nastrój, struktura, intrygujący cień czy odbłaski są przyczynkiem do dalszych filozoficznych rozmyślań i artystycznego przetwarzania.

Sztuka stała się dla niej „furtką do wolności”.

Wir • technika mieszana na płótnie • 100 x 100 cm

Glebia • akryl na płótnie • 100 x 100 cm

Kwartet • akryl na płótnie • 100 x 100 cm

BOGUSŁAW LUSTYK

- INNE KOLORY KONI

Wybitny artysta: grafik, rysownik, malarz, rzeźbiarz. Uprawia też grafikę użytkową, projektuje plakaty. Nauczyciel, opiekun i wychowawca wielu młodszych artystów.

Urodzony w 1940 roku w Warszawie. Studiował w tutejszej Akademii Sztuk Pięknych. W 1965 roku otrzymał dyplom z wyróżnieniem na wydziale malarstwa i grafiki. Wiele lat przebywał w USA. Autorzy Encyklopedii Polonii, wydanej

w Toruniu w 2005 roku określili jego styl poetyckim, bardzo oryginalnym, czasami z domieszką satyry i żartu, a nawet zabawy. Szczególnie był popularny w USA jako twórca obrazów koni.

Miał ponad 50 wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. M.in w Stanach Zjednoczonych (Nowy Jork, Waszyngton, Atlanta, Chicago, Filadelfia, Virginia Beach,), w Niemczech, Szwecji, Finlandii, Francji, Australii. Uzyskał

25 nagród za twórczość w dziedzinie plakatu i malarstwa, w tym 8 w konkursach organizowanych przez Polski Komitet Olimpijski.

Jego twórczość była eksponowana na Olimpiadach w Barcelonie, Atlancie Meksyku (2 medal za plakat). W 2012 roku zrealizował w Londynie unikalny projekt „Malowana Kronika Olimpiady” pod honorowym patronatem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Od wielu lat współpracuje z Teatrem Wielkim Operą Narodową w Warszawie, co zaowocowało dwoma dużymi wystawami. W ramach tej współpracy zaprojektował oprawę promocyjną 8. Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Tadeusza Moniuszki.

Z okazji jubileuszu 150 rocznicy urodzin Fryderyka Chopina przygotował cykl

obrazów p.t. „Malowanie Muzyki”, który był eksponowany w Galerii Kordegarda i na Międzynarodowym Festiwalu w Międzyzdrojach (w trakcie tych ekspozycji obrazy były interpretowane muzycznie przez Waldemara Malickiego), a także na wystawach w Chicago i Saratoga Springs (w trakcie tych wystaw obrazy były inspiracją do muzycznych improwizacji dla amerykańskich muzyków jazzowych).

Ostatnio wystawiał w Muzeum Mazowieckim w Płocku oraz w Galerii Brama Bielańska Cytadeli Warszawskiej.

Od 2014 roku, w sierpniu i wrześniu, na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie realizuje instalacje w formie barykad poświęcone pamięci Powstania Warszawskiego 1944 p.t. „Dziś idę walczyć, Mamo” i „Powstańcze Szańce”. W ramach tego projektu wykonał 150 grafik. Instalacje

te spotkania się z ogromnym oddźwiękiem społecznym. Za realizację tego projektu artysta został nominowany do nagrody Norwida. Wydarzenia te upamiętnia album wydany w kilkunastu autorskich egzemplarzach. W 2019 roku podobną akcję zorganizował przy wjeździe do Muzeum X Pawilonu Cytađeli Warszawskiej.

Jego obrazy i plakaty znajdują się w galeriach i muzeach całego świata, m in. w Atlancie, Gdańsku, Hanowerze,

Katowicach, Nowym Jorku, Paryżu, Płocku, Saratodze, Sztokholmie, Warszawie

Został uhonorowany wieloma odznaczeniami, między innymi Złotym Krzyżem Zasługi, medalem „Gloria Artis” oraz dyplomem i medalem „Pro Mazovia”.

W 2015 roku Bogusław Lustyk obchodził 50-lecie pracy twórczej. Przeglądem do robku artysty była retrospektywna wystawa w Domu Artysty Plastyka w Warszawie, która trwała od 8 do 28 września 2015 roku.

bez tytułu • akryl na płótnie • 120 x 100 cm

bez tytułu • akryl na płótnie • 120 x 100 cm

bez tytułu • akryl na płótnie • 100 x 100 cm

bez tytułu • akryl na płótnie • 116 x 90 cm

bez tytułu • akryl na płótnie • 100 x 100 cm

bez tytułu • akryl na płótnie • 130 x 100 cm

bez tytułu • akryl na płótnie • 130 x 100 cm

MAGDA MACIASZEK

• ULOTNOŚĆ

Urodzona w 1987 w Bełchatowie. Absolwentka Liceum Plastycznego im. Katarzyny Kobro w Zduńskiej Woli. Ukończyła warszawską Wyższą Szkołę Promocji, Wydział Reklamy i Projektowania Multimedialnego.

Tworzy obrazy w technice akrylu, tematyka prac to głównie próba artystycznego uchwycenia wnętrza kobiety, zrozumienia jej emocji i uczuć oraz przelania ich na płótna, występują również motywy animalistyczne i figuralne. Malarka przez

lata doświadczeń stworzyła swój własny niepowtarzalny styl malarski. Jest to niezwykła synteza między pozornie chaotycznymi plamami i chlapnięciami farby, a dobrze przemyślaną formą. Obrazy jej wyróżniają się przede wszystkim subtelnością, wprowadzając w świat, który zdaje się być poetyckim odzwierciedleniem rzeczywistości, jakby były złudzeniem lub urywkiem snu. Malarka próbuje przekazać odbiorcy połączenie stanów emocjonalnych

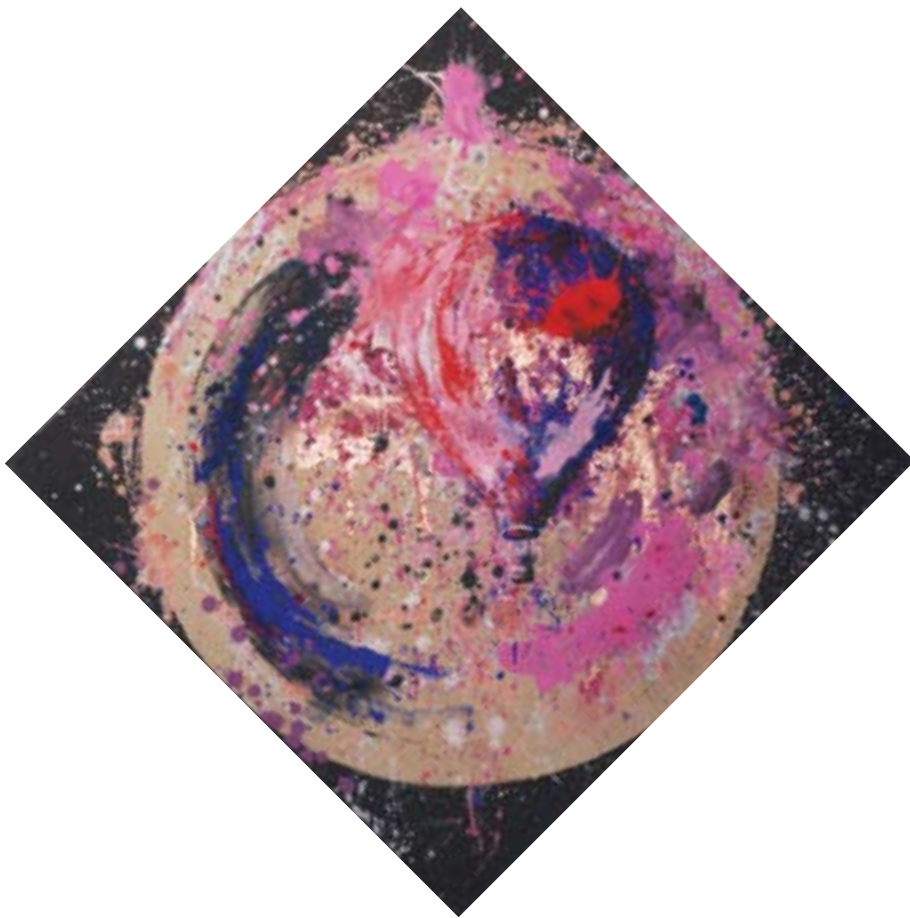
i uczuć, jakie doświadcza, łącząc bodźce dostarczane przez duszę, umysł i ciało w jeden niepowtarzalny obraz. Efektem tych działań są unikatowe akty kobiece.

Oprócz wystaw indywidualnych uczestniczyła w wielu wystawach zbiorowych zarówno w Polsce jak i zagranicą: w Hiszpanii (Salon de Hartexpo 2018 – Barcelona, Expo Summer 2018 – Barcelona, Salon de Invierno 2020 – Barcelona), Chinach (Art Expo Beijing – 2019) i Włoszech (Genoa International Fine Art 2019, L'arte E il tempo 2019 – Wenecja, UnAiuto 2020 – Florencja). Laureatka nagrody „International Prize New York City”. Jej prace znajdują się w zbiorach prywatnych w Polsce, Belgii, Niemczech, Anglii, Australii, Stanach Zjednoczonych, Hiszpanii, Kanadzie, Włoszech i Dubaju.

Najważniejsze osiągnięcia:

- 2020 – Nominacja do nagrody „International Prize New York City”;
- 2020 – “SeiL'arte” Florencja, Włochy. Wystawa zbiorowa w ramach projektu: “UnAiuto”;
- 2020 – Le Petit, Warszawa. Wystawa Indywidualna: „Amonaria”;
- 2020 – Muzeum Mazowieckie w Płocku. Wystawa zbiorowa: „Szlakiem doliny Wisły”;
- 2020 – Galeria Brama Bielańska: Wystawa zbiorowa: „Szlakiem doliny Wisły”;
- 2020 – „Art NouMil.Leni”, Barcelona, Hiszpania. Wystawa zbiorowa w ramach projektu: „SLON DE INVIERNO 2020”;
- 2019 – Galeria Łomianki. Wystawa zbiorowa w ramach projektu: Art Project;
- 2019 – Associazione Culturale SeiL'arte, Wenecja, Włochy. Wystawa zbiorowa w ramach projektu: „L'arte e il Tempo”;

- 2019 – Na Wyspie, Stężyca. Wystawa zbiorowa „Szlakiem doliny Wisły”;
- 2019 – Il Collezionista, Genoa, Włochy. Wystawa zbiorowa w ramach projektu: „Genoa International Fine Art 2019”;
- 2019 – „National Agricultural Exhibition Center”, Pekin, Chiny. Wystawa zbiorowa w ramach projektu: „ART EXPO BEIJING 2019”;
- 2019 – Mercure Hotels Opole. Międzynarodowa wystawa zbiorowa „Opolskie impresje”;
- 2018 – „Art Nou Mil. Leni”, Barcelona, Hiszpania. Wystawa zbiorowa w ramach projektu: „EXPO SUMMER 2018”;
- 2018 – „Espacio 120”, Barcelona, Hiszpania. Wystawa zbiorowa w ramach hiszpańskiego „HARTEXPO 2018”;
- 2018 „Galeria Małgosia”, Wrocław. Wystawa indywidualna „Amonaria”.
- 2017 – „Galeria Manieryczna”, Wschowa. Wystawa zbiorowa „Barwy Wschowy”;
- 2017 – „Officyna Art & Design”, Warszawa. Wystawa zbiorowa w ramach projektów: „Noc Muzeów” i festiwal „Przenikania”;
- 2016 – „Retrospekcja”, Warszawa. Indywidualna wystawa połączona z koncertem zespołu M’Ndavi;
- 2016 – „L’amour Maison”, Milanówek. Wystawa interdyscyplinarna „Zapach Duszy”, połączona z występem zespołu The Plantators;
- 2015 – Centrum Sztuki „Kartonovnia”, Warszawa. Wystawa zwycięzców konkursu: „Muza 2014”.
- 2014 „U chłopaków”, Warszawa. Indywidualna wystawa „Portrety”;
- W 2014 głosami internautów wygrała interdyscyplinarny konkurs „Muza 2014”.

Balon XII • akryl na płótnie • 80 x 80 cm

Balon XIV • akryl na płótnie • 80 x 120 cm

Balon XIII • akryl na płótnie • 80 x 120 cm

Balon XI – dyptyk • akryl na płótnie • 120 x 60 cm

Balon XI – dyptyk • akryl na płótnie • 120 x 60 cm

IWONA OSTROWSKA

- PTAKI POLSKIE

Młoda i znana już artystka. Sztuka, którą tworzy, rozpięta jest między malarstwem olejnym, grafiką, fotografią i projektowaniem graficznym.

Aktywnie bierze udział w działaniach Związku Polskich Artystów Plastyków. Członkini Grupy Twórczej „PositiveART” oraz „Symfonia” i „Młodzi Sztuką/Young of Art”.. Współtworzy internetową platformę sztuki GaleriaOK.Uczestniczy w wielu plenerach w Polsce i Europie. Bierze udział

wystawach zbiorowych, jest też zapraszana do wystaw indywidualnych. Tworzy własne, oryginalne projekty artystyczne, jest prężnym organizatorem i kuratorem wystaw w wielu miastach.

Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dyplom z wyróżnieniem otrzymała w pracowni profesora Mieczysława Wiśniewskiego (1929-2018). Prace przedstawia na wystawach indywidualnych

i zbiorowych w kraju i zagranicą. Uczestniczy w festiwalach sztuki – Anglia, Belgia, Grecja, Litwa, Niemcy, Tunezja, Turcja, Włochy.

Swój pogląd na własne działania artystyczne wyraża słowami:

„Sztuka jest podróżą, w której horyzont jest jedynie iluzją.

Podróż jest moim żywiołem pomiędzy żywiołami: sztuką i miłością.

Podróżuję ze sztuką i poprzez sztukę w głąb siebie smakując życie. Życie ma smak niezrównany, jako że jest zmysłowe. Zmysłami je odbieram i przetwarzam w sztukę. To, co tworzę jako artystka, tworzę z głębi siebie. Jednak żeby odczytać moje płótna, trzeba poruszenia zmysłów, udania się w podróż, która

bywa długa, albo krótkotrwała jak wrażenie. Moja sztuka jest przeniesieniem miłości i chwili, z życia do malarstwa. Tylko życie i sztuka z niego są prawdziwe. To początek prawdy.“

Bogusław Lustyk natomiast stwierdza:

„Obrazy Iwony Ostrowskiej są bardzo osobiste, malowane konsekwentnie od kilku lat. Możemy obserwować jak artystka z uporem zмага się z tkanką i materią dzieła sztuki. Jest to twórczość z gruntu emocjonalna. Nie opowiada, ale przekazuje nam całe swoje artystyczne przesłanie . Prawda tych obrazów polega na dotarciu do naszych emocji. Rzadko zdarza się nam oglądać tak prosty, a zarazem głęboki przekaz. Tych obrazów się nie ogląda – te obrazy się przeżywa.“

Ptak V • akryl na płótnie • 130 x 100 cm

Ptak XI • akryl na płótnie • 120 x 100 cm

Ptāk XX • akryl na płótnie • 150 x 100 cm

Ptāk IX • akryl na płótnie • 130 x 100 cm

Ptak VI • akryl na płótnie • 150 x 100 cm

DOTYCHCZASOWE WYSTAWY W GALERII BRAMA BIELAŃSKA

1. Henryk P. Hereć; **Oswajanie przestrzeni;**
17 września – 24 października 2011
2. Remus Wilson; **Siły pierwotne;**
26 października – 21 listopada 2011
3. Antoni Fałat; **Pamiętki rodzinne;**
25 listopada – 29 grudnia 2011
4. Ewa Urniaż-Szymańska;
Grafiki;
2–22 stycznia 2012
5. **Nie chcemy walczyć z Polakami.**
Węgierscy huzarzy na ziemiach polskich
latem 1944 roku;
5–16 sierpnia 2015
6. **Maciej Rataj 1884–1940. W 75. rocznicę śmierci;**
20 sierpnia – 6 września 2015
7. Feliks Mostowicz; **Kazachstan – Ursynów.**
Droga Feliksa Mostowicza do kraju przodków;
18 września 2015 – 24 stycznia 2016
8. Leszek Marek Krześniak;
Tadeusz Kościuszko: Mereczowszczyzna – Solura;
28 stycznia – 28 lutego 2016
9. Wystawa zbiorowa artystów z Meksyku i Polski;
MOSTY: Znad Wisły po Río Bravo;
6–28 lutego 2016
10. Grażyna Kostawska i Piotr Szałkowski;
Czasy kościuszkowskie;
2 marca – 3 kwietnia 2016

11. **Muzeum Polskie w Rapperswilu;**
7 kwietnia – 8 maja 2016
12. Krzysztof Pawłowski; **Pasja;**
9 kwietnia – 8 maja 2016
13. Łukasz i Stanisław Hadyna;
Orzeł Biały – znak wolności;
12 maja – 5 czerwca 2016
14. Gustaw Hadyna; **Ojcom naszym;**
12 maja – 5 czerwca 2016
15. Marta Staszczuk; **Batiki;**
10–30 czerwca 2016
16. Janusz Trzebiatowski; **Pastele;**
9 lipca – 14 września 2016
17. **Żoliborz z rodzinnych albumów;**
8 lipca – 18 września 2016
18. Magdalena Latosiewicz; **Oczekiwanie;**
15 września – 15 października 2016
19. Jerzy Teper; **W BIELI I W CZERWIENI.**
Defensores Poloniae;
19 października 2016 – 9 stycznia 2017
20. Tadeusz Kurek;
Stolice Polski w rysunkach Tadeusza Kurka;
18 stycznia – 12 marca 2017
21. **Narodowa Sztuka Białoruska;**
18 marca – 28 marca 2017
22. **Sienkiewicza drogi do niepodległości;**
7 czerwca – 2 lipca 2017
23. **Plakaty marynistyczne**
ze zbiorów Muzeum Niepodległości;
7–23 lipca 2017

24. **Konstanty Sopoćko – twórca socrealistyczny.**
W zbiorach Muzeum Niepodległości w Warszawie;
7 lipca – 31 sierpnia 2017
25. Joanna Brześcińska-Roccio;
Continuum... rysunki z ziemi włoskiej;
29 lipca – 3 września 2017
26. Aneta Skarżyńska; **Brzoza w kulturze słowiańskiej;**
6 września – 28 września 2017
27. Krystian Kwaśny; **drugi plan;**
6 września – 8 października 2017
28. Piotr Rafałko;
100 portretów na 100-lecie odzyskania Niepodległości;
13 października – 12 listopada 2017
29. Artur Majka; **Impresje warszawsko-lwowskie;**
18 listopada 2017 – 7 stycznia 2018
30. Zdzisław Malinowski; **Mogily Powstańców Styczniowych;**
12 stycznia – 4 marca 2018
31. Jan Tyszler; **Fascynacje Jana Tyszlera;**
10 marca – 1 kwietnia 2018
32. **Pamięć. Ofiarom katastrofy smoleńskiej;**
5 kwietnia – 13 maja 2018
33. **Gabinet Bolesława Bieruta;**
19 maja – 22 lipca 2018
34. Paulina Hortyńska; **Śladami miast;**
5–29 lipca 2018

35. Małgorzata Wrochna; **Portrety smoleńskie**;
2 sierpnia – 9 września 2018
36. Mirosław Szponar; **Józef Piłsudski w kolorze**;
14–30 września 2018
37. Dobiesław Gała; **Wyzwalenie**;
4 października – 4 listopada 2018
38. Józef Krzysztof Oraczewski;
Ważne znaki.
Wystawa z okazji setnej rocznicy
odzyskania niepodległości;
8 listopada – 2 grudnia 2018
39. Sofia Mosiadz; **Transformacje**;
8 grudnia 2018 – 13 stycznia 2019
40. Janusz Trzebiatowski;
Tryptyk Armenii. Ołtarz – Pieśń – Z ręki Boga.
Katedra 2017–2018;
23 stycznia – 15 lutego 2019
41. **Dzieła utracone.**
Z przeszłości w przyszłość poprzez teraźniejszość;
21 lutego – 31 marca 2019
42. **Bronisław Wojciech Linke.**
Sprzeciw i zaangażowanie;
3 kwietnia – 12 maja 2019
43. Ewa Urniaż-Szymańska;
Wczoraj. Dzisiaj. Jutro?
Wystawa Ewy-Urniaż-Szymańskiej;
5–30 czerwca 2019

44. **Traktat Wersalski – 28 czerwca 1919;**
28 czerwca – 28 lipca 2019
45. Tomasz Sarnecki;
W przededniu wolności;
11 lipca – 25 sierpnia 2019
46. **Dziś idę walczyć, Mamo. Rysunki Bogusława Luszyka**
Godzina W. Powstanie Warszawskie oczami artysty;
30 lipca – 25 sierpnia 2019
47. **Baon Słoteczny w obronie Warszawy w 1939 r.;**
30 sierpnia – 6 października 2019
48. **Był taki wrzesień;**
10–20 października 2019
49. **Władysław Orkan. Poeta uciśnionych;**
24 października – 8 grudnia 2019
50. **PRACA I PASJA. PIOTR M. ZALEWSKI;**
(13 grudnia 2019 – 19 stycznia 2020)
51. **Dziedzictwo pokoleń dla przyszłości**
Wystawa zbiorowa;
23 stycznia – 16 lutego 2020
52. Towarzystwo Rapperswilskie;
Jan III Sobieski – król, wódz, polityk;
15 lutego – 15 marca 2020
53. **Kłamstwo – wirus cywilizacji**
Wystawa według pomysłu Tadeusza Zielińskiego;
3 czerwca – 16 sierpnia 2020
54. **TAK NIEWIELU W HEROICZNEJ OBRONIE**
NIEBA NAD ANGLIĄ. POLACY W POWIETRZNEJ
KAMPANII W 1940 ROKU
27 sierpnia – 27 września 2020

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Dostosowanie Pałacu Przebendowskich / Radziwiłłów do nowych funkcji kulturalnych i edukacyjnych, w tym dla osób niepełnosprawnych

W ramach Osi Priorytetowej VIII: OCHRONA DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ROZWÓJ ZASOBÓW KULTURY

Działanie 8.1: OCHRONA DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ROZWÓJ ZASOBÓW KULTURY – Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014–2020

BENEFICJENT: MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI

Mazowsze.
serce Polski

www.mapadotacji.gov.pl

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Kompleksowa poprawa oferty kulturalnej i wzrost dostępności do kultury obiektów Muzeum Niepodległości w Warszawie poprzez rewitalizację i modernizację oddziału – Cytadeli Warszawskiej – w szczególności X Pawilonu, XI Pawilonu, Bramy Bielańskiej i dziedzińca

W ramach Osi Priorytetowej VI: WYKORZYSTANIE WALORÓW NATURALNYCH I KULTUROWYCH DLA ROZWOJU TURYSTYKI I REKREACJI
Działanie 6.1: KULTURA – Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007–2013

BENEFICJENT: MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI

www.mapadotacji.gov.pl

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Zwiększenie dostępności do kultury i zachowanie dziedzictwa narodowego poprzez poszerzenie oferty wystawiennej oraz stworzenie Centralnego Magazynu Zbiorów Muzeum Niepodległości

W ramach Osi Priorytetowej V: GOSPODARKA PRZYJAZNA ŚRODOWISKU
Działanie 5.3: DZIEDZICTWO KULTUROWE – Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2014–2020

BENEFICJENT: MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI

www.mapadotacji.gov.pl

Projekt graficzny

Natalia Roszkowska

Redakcja, korekta oraz administracja

Ewelina Pilawa-Soroka

Promocja

Jarosław Jaskólski

Zdjęcia

Tadeusz Stani

ISBN 978-83-66640-14-6

Wydawnictwo Naukowe Muzeum Niepodległości

Realizacja poligraficzna

WPK. Wspieraj Polska Kulturę

Nakład 200 egz.

Organizatorzy

Muzeum Niepodległości w Warszawie oraz Muzeum Mazowieckie w Płocku są jednostkami organizacyjnymi Samorządu Województwa Mazowieckiego

Patronat medialny

Myśl Polska

artinfo.pl

HISTORIA .ORG.PL

TVP
HISTORIA

MÓWIA
WIEKI

STOLICA

Partner

ldiuna